

Sajnálatosan a tervezetben rendre keverednek az ezekre a csoportokra vonatkozó szabályok. Az 1. és 2. csoport adminisztrációs kötelezettségeit, illetve ellenőrzését a KvtDt a NAV-ra és az OHÜ-re telepíti, ezért ezeknél a Főfelügyelőség nem járhat el hatóságként sem az ellenőrzésben, sem az adatszolgáltatásban. Ellenkező esetben főleges adminisztráció növekedés, adatszolgáltatási duplikáció lép föl, amely a Kormány törekvéseivel ellentétes.

Másik rendszer problémának látjuk, hogy a KvtDt hatálya alá tartozó gyártók nem hozhatnak létre koordináló szervezetet az együttes teljesítés érdekében, ami ellenkezik az elektromos és elektronikai berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelv 7 cikkével. Javasoljuk a jogalkotónak az EU joganyaggal történő harmonizáció megteremtését, mivel tudomásunk szerint a Bizottság éppen ebben az ügyben már kötelezettségzegési eljárást kezdeményezett.

A tervezet mellékletében meghatározott gyűjtési és hasznosítási szintek lényegében megegyeznek a 2010 évre meghatározottakkal. Ez véleményünk szerint nem megfelelő (2. számú mellékletben meghatározott átvételi és hasznosítási arányok mértéke). A hatályos OGYHT már 2013. évre mintegy 45 e tonna visszagyűjtést rendel el, amely kibocsátás arányosan jó közelítéssel 51 % visszagyűjtést jelent. Ehhez képest a 2. számú melléklet előírásai lényegesen alacsonyabb. Úgy véljük nem helyes, ha a gyártói kötelezettség lényegesen alacsonyabb a tényleges teljesítési kötelezettségnél így az OGYHT és jelen kormányrendelet által támasztott kötelezettségek összehangolását javasoljuk.

Szükséges lenne, hogy a jogalkotó a kiszámíthatóság érdekében – és a készülő új EU irányelvben várhatóan megnövekedő begyűjtési és hasznosítási arányokra tekintettel – több évre előre meghatározza a begyűjtési és hasznosítási irányszámok emelkedő szintjét.

Részletesen

A 3. § (5) bekezdése nem áll összhangban a Hulladék Törvény (Ht) rendelkezéseivel, miszerint az előkészítő műveletek hulladékkezelésnek minősülnek, és kizárólag engedéllyel végezhetők.

A 3. § (6) ellenkezik a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelettel, miszerint veszélyes hulladék kizárólag a veszélyes hulladékokra vonatkozó feltételekkel szállítható. Ezért véleményünk szerint nem engedhető meg az elektromos és elektronikus berendezések nem veszélyes hulladékként történő szállítása.

11. § (8): Az a tény, hogy kizárólag a KvtDt hatálya alá tartozó kötelezettek tekintetében csak az egyéni hulladékkezelést választóknak kell biztosítékot képezni, diszkriminatív az egyéni teljesítők kárára, tovább gyengítve a gyártók környezetvédelem iránti felelősségvállalását.

A tervezet több ponton ellent mond a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló kormányrendelet tervezetben foglaltaknak

(15. § (2b) és 20. § (2)), amikor a bírság kiszabását feltételesen írja elő, miközben a bírság rendelet tervezet ezeket az eseteket tételesen rendeli el bírságolni.

Az elem- és akkumulátorhulladék átvételéről, gyűjtéséről és kezeléséről szóló Kormányrendelet tervezet

Általánosan

A tervezet lényegesen jobb, mint az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék átvételéről, gyűjtéséről és kezeléséről szóló Kormányrendelet tervezet, bár itt is jelentkezik olykor a Kvtdd hatálya alá tartozó kötelezettek adminisztrációjának fölösleges növelése azáltal, hogy a NAV-hoz benyújtandó nyilvántartásba vételt pl. meg kell ismételni a Főfelügyelőség felé. Javasoljuk ezek kiküszöbölését (pl. 11. §, 19. §), illetve az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék átvételéről, gyűjtéséről és kezeléséről szóló Kormányrendelet tervezet átdolgozását ennek a tervezetnek a figyelembe vételével.

A hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló Kormányrendelet tervezet

Általánosan

A rendelet tervezet – kisebb eltérésekkel – viszonylag jó koherenciát mutat a Ht-vel és a többi rendelet tervezettel. A rendelettervezet szabályozása részben fedí a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 213/2001. (XI. 14.) Korm. rendelet szabályozási tárgykörét, azonban a 213/2001. (XI. 14.) Korm. rendelet hatályát a tervezet nem érinti.

Részletesen

A 3. § (1 c) pontban megfogalmazott rendelkezés esetén nem világos, hogy miért kell a nyilvántartásba vételre kötelezettek a környezetbiztonságra, illetve az esetlegesen bekövetkező káresemény (havária) elhárítására vonatkozó tervet készítenie, amikor a nyilvántartásba vétel feltétele alapján (2. § (2)) a hulladék nem kerülhet a birtokába. Véleményünk szerint havária tervet a hulladék tényleges birtokosa kell, hogy készítsen, hiszen ő van fizikai kapcsolatban a hulladékkal.

Javasoljuk, hogy a rendelt 3. § (5) bekezdése a nyilvántartásba vételi/engedélyezési eljárásra elégséges türelmi idő elteltével, 2012. április 1. napjától lépjen hatályba. Szakaszos hatálybalépés hiányában a szükséges nyilvántartási/engedélyezési eljárás jogerős befejezéséig a jelenleg közvetítői vagy kereskedői tevékenységet jogszerűen folytató vállalkozások

tevékenységük felfüggesztésére kényszerülnek, amely - a felkészülésre nyitva álló idő elégtelen volta mellett- aránytalan terhet ró az érintett vállalkozásokra.

A H. 79. § (4) bekezdése szerint: „A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedélyt, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt, valamint a nyilvántartásba vett adatokat a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló kormányrendeletben meghatározott esetben módosíthatja vagy **visszavonhatja.**” A hivatkozott törvényi megfelelés biztosítása, valamint a 17. (5) bekezdésében rögzített jogsértések arányos szankcionálhatósága érdekében a 17. (5) bekezdésében rögzített jogsértések jogkövetkezményeinek megállapítását a környezetvédelmi hatóság döntési jogkörébe javasolt utalni a 17. (4) bekezdéssel történő összevonással. (Pl: ellenőrzés késleltetéssel történő akadályozása és megakadályozása között jelentős különbség van, mely között a tervezet nem tesz különbséget, a környezetvédelmi hatóságot kötelezően a legsúlyosabb szankció alkalmazására kötelezi.)

Mivel a közvetítő és a kereskedő valószínűleg az egész ország területén látja el tevékenységét, ezért nagyon szerencsés lenne, ha a nyilvántartásba vétel országos adatbázisban jelenne meg, és nem a felügyelőségek illetékességi területe szerint szétszórva (4. § (2)).

5. § (3): A Ht 79. § (3) szerint a nyilvántartásba vétel 5 évre szól, és az ügyintézési határidő 1 hónap (Ht. 79. § (8)). Javasoljuk a törvénnyel való összhang megeremtését. Ugyanez a 17.§ (3) bekezdésre is igaz, 60 nap helyett 30 napot javaslunk.

A hulladékolajjal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységek részletes szabályairól szóló VM rendelet tervezet

Általánosan

A tervezet lényegében nem tartalmaz jelentős változást a jelenleg hatályos rendelethez képest. Felhívjuk a figyelmet azonban arra, hogy a hulladékok égetésének és együttégetésének szabályait az Unió az ipari kibocsátásokról szóló **2010/75/EU irányelv** hatálya alá helyezte, amelynek tagállami átvétele **2013. 01. 06-ig** kell, hogy megtörténjen. Ebben az összefüggésben a 7. § (1) bekezdésben hivatkozott 3/2002. (II. 22.) KöM rendeletet ezzel egyidejűleg vissza kell vonni.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy amennyiben a hulladékolaj kereskedelmére és közvetítésére vonatkozó engedély a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 98/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet szerinti engedély megszerzését jelenti,

úgy a szabályozás a hulladékolaj eddig külön engedély nélkül végezhető kereskedelme és közvetítése tekintetében nincs összehangolva a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló Korm. rendelet tervezet hulladék közvetítésére és kereskedelmére vonatkozó szabályaival

A hulladéklerakással, valamint a hulladéklerakóval kapcsolatos egyes szabályokról és feltételekről szóló 20/2006. (IV. 5.) KvVM rendelet módosításáról szóló VM rendelet tervezet

Általánosan

Tekintettel arra, hogy a tervezet kizárólag technikai átvezetéseket rendel el (szóhasználatok, illetve hivatkozások pontosítása), véleményt vagy javaslatot nem tudunk megfogalmazni.

A környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet módosításáról szóló VM rendelet tervezet

Általánosan

A rendelkezés szövegszerű változásokat nem tartalmaz, kizárólag a díjtételek módosítására szorítkozik. A tervezet számtalan új díjat vezet be, a kötelezettek körének változásával összhangban. Ez már önmagában lényegesen növeli a felügyelőségek bevételeit.

Részletesen

1. §: Az I.7-12 (a hulladékok kezelésével összefüggő) tételek esetén szembeűnő, hogy a díjak rendkívüli mértékben (60-100%) megemelkednek a jelenlegi díjtételekhez képest, miközben a felügyelőségek által elvégzett feladatok nem nőnek, hiszen lényegében ugyanazt az eljárást folytatják le, mint eddig. Az ilyen mértékű díjemeléés elfogadhatatlan, indokolatlanul emeli a vállalkozások terheit, és környezetvédelmi szempontból ellenhatást vált ki, mivel ösztönöz az illegális tevékenységek végzésére. Javasoljuk a 7-12 tételek díjainak lényeges csökkentését.

2. §: Az I. 33. tétel a Ht 63. § (2) bekezdésével összefüggésben nem értelmezhető, ugyanis a Ht egy korábbi változatában szerepelt a kötelező, besorolást tartalmazó dokumentáció felügyelőségnek történő benyújtása, amely rendelkezés a Ht végleges szövegéből kikerült. Amennyiben a besorolást a kötelezett nem végzi el, a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló Kormányrendelet tervezet értelmében bírságot kell megállapítani. Javasoljuk a tétel eltörlését.

Az egyes hulladékgazdálkodási létesítmények kialakításának és üzemeltetésének szabályairól szóló VM rendelet tervezet

Általánosan

A tervezet lényegében a települési szilárd hulladék kezelésére szolgáló egyes létesítmények kialakításának és üzemeltetésének részletes műszaki szabályairól szóló 5/2002. (X. 29.) KvVM rendelet tartalmi elemeire épül, ebbe építi bele azokat a létesítményeket (pl. átvételi hely, amely jellemzően a hulladék kereskedőkre vonatkozik, a munkahelyi és az üzemi gyűjtőhely, amelyet a veszélyes hulladék szabályozásból emelt át, vagy a hulladéktároló hely és tárolótelep – ez új értelmezést kap), amelyekre vonatkozó szabályok eddig nem, vagy más jogszabályban léteztek. Helyesnek tartjuk a törekvést, hogy ezek a fogalmak és létesítményi szabályok egy helyen kerüljenek szabályozásra. Ugyanakkor a jogalkotó megtehetette volna, hogy átgondolja, és lehetőség szerint egyszerűsíti a fogalom rendszert. Jelen helyzetben ugyanis túl sok a fogalom, ezek között nem is mindig van lényegi különbség (pl. a hulladékgyűjtő udvar, speciális gyűjtőhely, átvételi hely), máskor pedig olyan létesítményeket vesz egy fogalom alá (pl. átvételi pont = hulladékgyűjtő sziget, és a lakossági veszélyes hulladékok leadására szolgáló gyűjtőpontok – patikák, elem-akkumulátor gyűjtőhelyek), amelyeket nehéz együtt kezelni. Következésképpen ezeket a fogalmakat bonyolult megkülönböztetni, ezért a gyakorlati alkalmazásban is nehézségek várhatók. Összefoglalva a jogszabályról azt lehet megállapítani, hogy miközben általában beszél a hulladékgazdálkodási létesítményekről aközben valamennyi belső megfogalmazás kizárólag a közszolgáltatás keretében megvalósuló létesítményekkel kapcsolatos szabályrendszert tartalmazza.

Részletesen

A 6. § (7) bekezdése értelmében a speciális gyűjtőhelyen gyűjtött háztartási veszélyes hulladékot a közszolgáltatónak is át lehet adni. Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a közszolgáltató alapvetően nem rendelkezik veszélyes hulladék kezelési engedéllyel, ezért az átvett veszélyes háztartási hulladék tekintetében ő legfeljebb a speciális gyűjtőhely létesítője és üzemeltetője lehet. de a hulladék átvevője nem, legalábbis közszolgáltatói minőségében.

A 10. § (3) pontban a tervezet felsorolja azokat a hulladék főcsoportokat, amelyekből származó hulladék a hulladék udvarokban átvehető. Kizárólag a főcsoportok megjelölését nem tartjuk elegendőnek, mivel azok nagy része olyan ipari hulladékokat is magába foglal, amelyek átvétele elképzelhetetlen a főként lakosság számára a közszolgáltató által üzemeltetett udvarokon. Sokkal szerencsésebb volna, ha a rendelet tételesen felsorolná a hulladék udvarban átvehető hulladékokat kódszámmal megjelölve, hasonlóan az előd, 5/2002. (X. 29.) KvVM rendelethez.

A tárolótelepre vonatkozó 17. § (9) bekezdésben az áll, hogy a tárolótelep üzemeltetője a tárolótelepen tárolt hulladékról a hulladék elhelyezését követő 30 napon belül a (8) bekezdés

szerinti adattartalommal a felügyelőség részére adatot szolgáltat. A tárolótelep definíció szerint olyan hulladékgazdálkodási létesítmény, ahol a hulladékot a hasznosítását, illetve ártalmatlanítását megelőzően a hulladékkezelő telephelyén ideiglenesen elhelyezik. Ez a rendelkezés főlegesen, életszerűtlen és kivitelezhetetlen előírást tartalmaz. A hulladékkezelő telephelyén napi rendszerességgel vesznek át kezelésre hulladékot, akár több szállítmányt is, amelyet a kezelés megkezdéséig tárolóhelyen kell tárolni. Az átvételt követő 30 napos adatszolgáltatási kötelezettség előírása egyet jelent a napi szintű adatszolgáltatással. Ez a kezelő szempontjából megvalósíthatatlan, a felügyelőség szempontjából pedig feldolgozhatatlan mennyiségű adatszolgáltatást jelent. Javasoljuk a rendelkezés törlését.

A hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló Kormányrendelet tervezet

Általánosan

Az eddig rendelkezésre bocsátott tervezetek közül a leginkább adekvát, legprecízebb szabályozás. Alapját a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 164/2003. (X. 18.) Korm. rendelet képezi. A Jogalkotó azonban ezen túlmenően sikeresen kiküszöbölte azt a régi hiányosságot, hogy a nyilvántartási és adatszolgáltatási rendelet nem tartalmazta az egyes speciális rendelkezésekre vonatkozó külön adatszolgáltatási szabályokat. Ezt a hiányt most sikeresen pótolta azzal, hogy a normaszövegben kiutalások történnek az egyes speciális szabályokban történő külön rendelkezésekre. Ilyen módon most minden egy helyre került, ami nagyon előre mutató, és nagy segítség a kötelezettek számára.

A PCB, valamint a PCB-t tartalmazó berendezések kezelésének részletes szabályairól szóló VM rendelet tervezet

Általánosan

A tervezet sokkal pontosabban tartalmazza a vonatkozó 96/59/EK irányelv rendelkezéseit, mint elődje, az 5/2001. (II. 23.) KöM rendelet. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a hatály esetén (1. § b pont) egyértelművé kell tenni, hogy ez a rendelet az 5 dm³-nél kevesebb PCB tartalmú folyadékot tartalmazó berendezésekre vonatkozik, hiszen az előlöttieket a 96/59/EK irányelv és a jelenleg hatályos hazai rendelet értelmében már 2 éve ki kellett vonni a használatból és hulladékaikat megfelelően kezelni kellett. Mivel ez a tervezet elején nincs tisztázva, a további rendelkezések esetleg félreérthetők lehetnek, ugyanis a későbbiekben bizonyos berendezések üzemben tartási lehetőségeinek eseteiről is szó van.

Tovább zavarja a főlvázolt előbbi képet a 10. §, amely a már említett, 5 dm³-nél több PCB tartalmú folyadékot tartalmazó berendezésekkel kapcsolatban ír elő 2001-es nyilvántartásba

vételi, illetve 2010-es üzemelésből kivonási, és ártalmatlanítási határidőket. Mivel ezek már lezárt tevékenységeket szabályoznak, ezért az új rendeletben felsorolásuk fölösleges.

Ugyanakkor a 10. §-ban ezzel kapcsolatban elő lehetne írni, hogy az ennek megtörténtét igazoló jelentéseket a felügyelőségek összeállítják (ha ez még nem történt meg), illetve azt is elő lehet írni, hogy aki ilyen berendezést üzemeltet, vagy ennek hulladékát hulladékkezelő átveszi, hulladékgazdálkodási bírságot fizet. Ezzel párhuzamosan ezt természetesen a bírság rendeletben is meg kellene jeleníteni, és megfelelően magas bírság tétellel kell büntetni.

A közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló Kormányrendelet tervezet

Általánosan

A tervezet a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenység végzésének feltételeiről szóló 213/2001. (XI. 14.) Korm. rendeletet kívánja fölváltani, annak lényegében egy rövidített, egyszerűsített változata. Kikerültek belőle a hulladékgazdálkodási létesítményekre vonatkozó szabályok, illetve az a részletes leírás, amely az engedély tartalmát határozta meg. Ez utóbbi esetlegesen koherencia zavarokat okozhat.

A Ht. 42. §. (5) pontja szerint 2013. január 1-től a közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül egyéb hulladékgazdálkodási engedélyhez, illetve nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet – a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló kormányrendeletben meghatározott hulladék kezelésének kivételével – nem végezhet.

Ugyanakkor a Ht. 90. § (5) pontja alapján – a zökkenőmentes átmenet érdekében - 2013. január 1-től a jelenlegi, közszolgáltatási engedéllyel és OHÜ minősítéssel nem rendelkező közszolgáltatók meghatározott ideig továbbra is elláthatják a közszolgáltatást. Ezen cégek azonban olyan hulladékgazdálkodási tevékenységeket is folytatnak, amelyeket a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet tervezetben foglaltak szerint nem végezhetnének (pl. termelési hulladékok szállítása, kezelése). Ezen ideig-óraig működő közszolgáltatóktól nem várható el, hogy 2013. január 1-től az egyéb hulladékgazdálkodási tevékenységüket szüntessék meg.

A törvényesség betartása érdekében ezen ellentmondást fel kellene oldani, pl. a végrehajtási rendeletnek tartalmaznia kellene, hogy az abban foglaltak nem vonatkoznak a Ht. 90. §. (5) pontja alapján működő közszolgáltatókra.

2012. október 31.